

BLOC I. EDUCACIÓ ESCOLAR, APRENENTATGE I DESENVOLUPAMENT PSICOLÒGIC.

Desenvolupament psicològic personal:

Procés mitjançant els éssers humans ens construïm com a persones iguals a les altres però al mateix temps diferents a totes elles. Es un procés inseparable al procés de socialització , mitjançant el qual ens incorporem a una societat i cultura.

Individualització : Construcció de la identitat personal

Processos de

Socialització: Incorporació a una societat i cultura

El desenvolupament psicològic es mediat, ja que utilitza unes eines i instruments (llenguatge, estratègies de càlcul, sistemes de representació) que fan de mediadors entre un mateix i el medi físic. L'ús d'aquests estímuls fan possible que l'activitat humana sigui una adaptació activa i voluntària i no mecànica o reactiva.

Els processos d'individualització i de socialització són processos inseparables, ja que arribem a ser qui som gràcies a que ens podem incorporar a una societat i una cultura que ens permet formar part d'un grup humà compartint sabers i formes culturals.

L'aprenentatge:

Es converteix en la condició i motor del propi desenvolupament personal, ja que a mesura que assimilem nous aprenentatges, el procés de desenvolupament va pujant de nivell. L'educació per part de l'adult cap el nen permet l'aprenentatge i les pràctiques educatives són les diferents formes d'organització dels processos educatius en escenaris culturals diversos i amb trets diferencials.

Educació:

Conjunt de formes de col·laboració, ajuda i recolzament per part de persones adultes o membres més experts del grup social.

Pràctiques educatives:

Don les diferents formes d'organització dels processos educatius en escenaris culturals diversos. Les pràctiques educatives es converteixen en el pont Basic de la connexió dels continguts i sabers culturals i els processos d'aprenentatge i desenvolupament personal. Aquestes pràctiques (família, escola, feina..) permeten que els nens puguin observar activitats , rols i formes de reacció cada cop més complexes, incorporar-se i participar en elles. També anomenats contextos de desenvolupament ; Bronferbrener considera que aquests contextos per a ser considerats veritables contextos de desenvolupament han de complir dues condicions:

- Fer possible qu'ella persona en desenvolupament observi i pugui incorporar-se a patrons d'activitats amb ajuda i guia.
- Fer que la persona pugui implicar-se en les activitats que ha après de forma més autònoma i independent.

L'escola com a pràctica educativa específica

L'educació escolar seria una pràctica educativa específica i l'escola un context específic d'aprenentatge. L'educació escolar presenta una naturalesa social i socialitzadora i al mateix temps es constitueix com context decisiu per el desenvolupament personal dels infants. L'escolarització proporciona un conjunt d'ajudes i suports de característiques especials (sistemàtiques , planificades i continuades per a que adquireixin certes competències culturals que no estarien assegurades per l'acció d'altres practiques educatives o en altres contextos educatius.

Finalitats de l'escola obligatòria:

- Ajudar els alumnes a desenvolupar una sèrie de capacitats (objectius escolars) a través de l'aprenentatge d'una sèrie de continguts (continguts escolars)
- Les capacitats necessàries per poder viure en la nostra societat fan necessari que l'educació obligatòria s'allargui fins els 16. Edat mínima per començar a treballar.
- Coneixements bàsics per a ser feliç, per a evitar l'exclusió social

Trets definitoris de les activitats educatives escolars:

- Els motius d'aprenentatge, ja que el que s'ensenya no té una utilitat a curt plaç.
- La relació entre el que aprèn i el que ensenya . Relació no afectiva on predomina més el **què** s'ensenya sobre **quí** ho ensenya.
- Organització social del context d'aprenentatge. Bàsicament pel grup d'alumnes de caràcter homogeni i a càrrec d'un adult.
- Els mediadors que s'utilitzen per aprendre. (llenguatges, activitats simbòliques..)

Funcions de l'educació escolar:

- Garantir que els alumnes aprenguin els continguts necessaris per tal de poder participar com a membres actius en una determinada societat
- Garantir el procés de socialització i individualització
- Altres funcions: reproducció i conservació de l'ordre social existent, control ideològic..etc

Capacitats

- Lingüístiques
- Cognitives
- Motrius
- Afectives i d'equilibri personal
- De relació interpersonal
- D'inserció social

Escola inclusiva:

L'escola inclusiva es constitueix sobre la participació i acords de tots els agents educatius que hi influeixen. Considera el procés d'aprenentatge de l'alumnat com la conseqüència a la inserció en el centre escolar. Sorgeix una dimensió educativa, on el seu objectiu es superar les barreres amb les que alguns alumnes s'hi troben en el seu recorregut escolar. Amb una escola inclusiva es tracta d'aconseguir el reconeixement al dret que tots tenen a ser reconeguts com a membres d'una comunitat educativa a la que pertanyen.

El constructivisme cognitiu:

Els processos psicològics que tenen lloc en la ment de les persones. En la ment dels alumnes es troba emmagatzemats les seves representacions esquemes o models mentals del món físic i social, de manera que

L'aprenentatge consisteix en relacionar la informació o nova experiència amb les representacions ja existents. La qual cosa dona lloc a un procés de revisió i modificació d'aquestes representacions.

En quin sentit es pot afirmar que l'educació escolar és una pràctica social i socialitzadora segons la concepció constructivista?

L'educació escolar com a pràctica social, té la funció de conservar i reproduir determinats aspectes de l'ordre social i econòmic establert, així com un control ideològic. També ajuda al procés de socialització, es a dir, facilita l'accés a un conjunt de sabers i formes culturals essencials per a convertir-se en persones adultes i desenvolupades amb plenitud de drets i deures. Així potenciarà el procés d'identitat personal i de socialització, els ajudarà a situar-se individualment d'una manera activa constructiva i crítica en un context social

Resum:

Social: Conservar i reproduir aspectes de l'ordre social

Socialitzadora: Sabers que formen a persones de forma individual per a poder desenvolupar-se i integrar-se en la societat

Triangle interactiu

Alumne: activitat mental constructiva cap a

L'assimilació significativa dels

Continguts escolars

Professor: Ajuda al procés de **Continguts escolars:** Sabers

Construcció de coneixements que preexistents socialment construït

Porta a terme l'alumne i culturalment organitzats

Paper del mestre:

Agent mediador entre els alumnes i els coneixements que preten que aprenguin. La seva funció serà crear situacions i activitats especialment pensades per a promoure l'adquisició d'aquests sabers per part dels alumnes

Paper dels continguts escolars o activitats educatives:

Es diferencien d'altres activitats pel fet d'estar pensades, planificades i executades amb una intencionalitat educativa. L'educació escolar es una activitat intencional, sistemàtica i planificada.

Paper de l'alumne:

Agent objecte d'ensenyament i aprenentatge. Els quals han de construir significats i atribuir sentit al que fan i aprenen.

Síntesi:

L'aprenentatge escolar com el resultat d'un procés de relacions entre els alumnes que aprenen, els continguts

que son l'objecte d'ensenyament i el professor que ajuda als alumnes a construir significats i atribuir sentit al que fan i aprenen.

BLOC II. EL DESENVOLUPAMENT A LES ETAPES INFANTIL I PRIMARIA

Etapa infantil. 0–6 anys

La educació infantil compren dels 0 als 6 anys i el seu objectiu es estimular el desenvolupament de totes les capacitats, físiques, afectives, intel·lectuals i socials.

Avenços evolutius

0–2 ANYS

Motriu:

- Neix amb uns reflexos
- Activitat motora cada cop més voluntària
- Adquireix to muscular (coll, postural...)

Sensorials o capacitats perceptives

- veu, sent, olora, té gust i tacte... i aquests s'afinen de manera progressiva

Comunicació llenguatge

Forma: Balboteig/ paraula frase

Contingut: primeres paraules

Àmbit afectiu, relacional, social i de la personalitat

- Primeres relacions – vincle d'afecció
- Inici configuració caràcter
- Independència i autonomia progressives

2– 6 ANYS

Construcció esquema postural

- habilitats de desplaçament (caminar, córrer, saltar)
- habilitats de no locomoció (ajupir-se)
- habilitats de projecció, recepció i manipulació
- habilitats visio-motors (cosir, retallar, punxar)

Orientació en l'espai i en el temps

- Construcció de nocions sobre temps i espai
- Construcció de nocions sobre situació i direcció

Llengua oral

Forma: procés desenvolupament fonològic

Concordança, nexes i frases més llargues

Contingut: més vocabulari

Llengua escrita i altres llenguatges: inici en la llengua escrita i d'altres com el plàstic, musical, i matemàtic

Desenvolupament cognitiu logico– matemàtic

- Etapa preoperatòria (egocentrisme, artificialisme, animisme...)
- Construcció dels esquemes de coneixement
- Memòria

Àmbit afectiu, relacional, social i de la personalitat

- Enfortiment personalitat i autonomia
- Inici construcció autoestima
- Autonomia control esfínters i hàbits
- Companys de joc, inici d'amistats

ETAPA DE PRIMÀRIA

Àmbit cognitiu

- Capacitat d'abstracció i construcció d'allò real. Desenvolupament logico– matemàtic (ús de signes, curiositat intel·lectual, interès explicació rigorosa, abandonament egocentrisme)
- Esquemes de coneixement més complexos
- Més capacitat de memòria sobre esdeveniments passats i memoritzar deliberadament (coses per aprendre)

Àmbit llenguatge

Forma: pronuncia tots els fonemes correctament

Contingut: Totes les formes verbals

Ús comunicatiu: diferents registres

Llengua escrita: progressiu ús per aprendre millora d'ortografia

Àmbit motriu

- Motricitat fina i grossa (agilitat flexibilitat, precisió) activitats motrius més específiques, presa de consciència de les pròpies possibilitats

Àmbit afectiu relacional, social i de la personalitat

- Consolidació de la pròpia identitat
- Desaparició de l'egocentrisme
- Continuació de la construcció d'autoconcepte i autoestima
- Creació de llaços d'amistat

- Control progressiu dels impulsos i aprenentatge de normes i sistemes d'organització social.
- Hàbits consolidats
- Estratègies per organitzar-se dins i fora de l'escola

BLOC III. LA DINÀMICA DELS PROCESSOS D'ENSENYAMENT I APRENTATGE A L'AULA.

Concepte d'ajuda ajustada:

És l'ajuda que el professor ofereix als alumnes per assolir amb eficàcia els continguts d'aprenentatge. L'ajuda ajustada suposa reptes abordables, que es puguin afrontar gràcies a la combinació de les seves pròpies possibilitats i dels recolzaments i instruments que rebí del professor. L'ensenyament com ajuda ajustada pretén incrementar la capacitat de comprensió i actuació autònoma per part de l'alumne.

Característiques de l'ajuda ajustada:

- Tenir en compte els esquemes de coneixement dels alumnes en relació al contingut d'aprenentatge.
- Provocar desafiaments i reptes que qüestionin aquests significats i sentits, forçant a la modificació. I que aquesta es produeixi en la direcció desitjada.

Definició de ZDP:

És l'espai en el que gràcies a la interacció i l'ajuda d'altres una persona pot treballar i resoldre un problema, que no seria capaç de resoldre individualment. La ZDP és el lloc on gràcies als suports i ajuda dels altres, pot desencadenar-se el procés de construcció, modificació i enriquiment dels esquemes de coneixement. El que una persona es capaç de realitzar amb ajuda en la ZDP, més tard podrà fer-ho independentment.

Creació de ZDP en la interacció professor alumne. Característiques dels processos d'interacció implicats en la creació a avenç del les ZDP.

- Insertar l'activitat puntual que l'alumne realitza en cada moment en els quals aquesta activitat pugui prendre significat.
- Possibilitar la participació de tots els alumnes en les diferents activitats tot i que el nivell de competència l'interès o coneixements resultin escassos o poc adequats. Sense la participació de l'alumne no hi ha possibilitat de creació de ZDP ni intervenció en elles.
- Establir un clima relacional afectiu i emocional, basat en la confiança, la seguretat i l'acceptació i que tingui cabuda la capacitat de sorpresa l'interès i el coneixement per si mateix.
- Introduir modificacions i ajustaments específics tant en la programació com en el desenvolupament a partir de la informació rebuda per part de les actuacions dels alumnes. Això implica una actitud d'observació a allò que fan els alumnes.
- Promoure la utilització i aprofundiment autònoma dels coneixements que estan aprenent els alumnes. Promovent activitats procedimentals, fent que els alumnes reflexionin sobre els continguts apresos...etc.
- Establir relacions constants entre els nous continguts i els coneixements previs. Això facilitarà l'establiment de relacions significatives amb els nous continguts.
- Utilitzar un llenguatge de la manera més clara i explícita possible.
- Utilitzar el llenguatge per a recontextualitzar i reconceptualitzar l'experiència. Es a dir utilitzar el llenguatge com a instrument de la modificació i reconstrucció dels significats dels alumnes.

Interacció cooperativa. 3 característiques d'interacció entre alumnes que estan implicats en els processos de creació de ZDP.

- El contrast entre punts de vista diferents en una activitat conjunta
- La explicació del propi punt de vista. Tan pel que explica com pel que aprèn.

- La coordinació de rols, el control mutu de la feina i l'ofertament i recepció mutu d'ajuda. Es a dir oferir i rebre ajuda de forma continuada. El treball en equip suposa el domini progressiu de determinats continguts procedimentals, així com relatius a normes, actituds i valors

INTERACCIÓ PROFESSOR ALUMNES

Els Mecanismes d'Influència Educativa en l'àmbit de la interactivitat (MIE)

Hi ha dos grans mecanismes que operen en els processos d'ensenyament– aprenentatge

- Un procés de construcció progressiva de sistemes de significats compartits entre professors i alumnes.
- Un procés de traspàs progressiu del control del professor als alumnes.

Aquests dos processos comparteixen característiques comuns:

- Son mecanismes interpsicològics, es donen en l'activitat conjunta entre professor i alumne, i tracten d'explicar com els alumnes aprenen gràcies i a conseqüència de l'ensenyament que reben per part del professor.
- No s'identifiquen amb comportaments concrets, es poden portar a terme de moltes maneres diferents.
- Operen en la dimensió temporal, es defineixen en patrons d'evolució.
- La seva presència en les situacions d'ensenyament aprenentatge no és una qüestió de tot o res, sinó és una qüestió de grau, com quan i de quina manera es dona.

La construcció progressiva de sistemes de significats compartits entre professors i alumnes

En l'inici del procés d'ensenyament i aprenentatge, professor i alumnes, comparteixen petites parcel·les de significat del mateix, que poc a poc a mida que el professor ajuda i dona els recursos per modificar aquests sistemes, aniran compartint parcel·les cada cop més àmplies fins arribar exitosament al procés d'ensenyament aprenentatge.

El traspàs progressiu del control i la responsabilitat en l'aprenentatge.

És el procés pel qual el recolzament i les ajudes van evolucionant i modificant–se per a promoure en l'alumne una actuació cada cop més autònoma i autorregulada. A mesura que això passa aquests recolzaments i ajudes es van retirant progressivament. De manera que poc a poc l'alumne va adquirint un control sobre les tasques i continguts.

LA INTERACCIÓ ENTRE ELS ALUMNES

Cada cop es dóna més importància als treballs en petit grup, ja que potencien la construcció significativa del coneixement.

Situacions de treball entre alumnes:

- Situacions Cooperatives: els objectius dels participants estan vinculats entre si.
- Situacions Competitives: cada un només podrà aconseguir els seus objectius si els altres no els aconsegueixen.
- Situacions Individualistes: cada alumne persegueix i obté els seus propis objectius

Les situacions Cooperatives:

Diferents formes d'organització de les situacions cooperatives

- Tutoria entre iguals: Quan un alumne fa de tutor sobre els altres, perquè en sap més i ajuda als seus companys. Igualtat baixa. Mutualitat variable.
- Aprenentatge cooperatiu: Certa distribució de les tasques per part dels diferents membres del grup. Igualtat alta. Mutualitat variable.
- Col·laboració entre iguals: Fan la tasca junts, sense cap mena de divisió, tot conjuntament. Igualtat alta, mutualitat alta.

Aquestes tres formes presenten diferències en dos dimensions bàsiques:

- Igualtat: grau de simetria entre els rols
- Mutualitat: grau de connexió, profunditat, i bidireccionalitat dels intercanvis comunicatius.

Mecanismes psicològics en la construcció del coneixement en la interacció entre alumnes

El conflicte entre punts de vista moderadament divergents

La idea de conflicte que es puguin crear situacions de conflicte entre els membres, potencia l'aprenentatge significatiu. L'existència de punts de vista divergents, en relació a una tasca pot afavorir l'aparició de conflictes que portaran a terme la revisió i reestructuració dels punts de vista propis.

- conflicte cognitiu
- conflicte sociocognitiu

La relació mutua a través del llenguatge

Desde aquesta perspectiva, permet en moltes diverses formes l'ús de la parla per regular la comunicació i mediar així els processos de construcció compartida del coneixement. Es planeja la necessitat d'explicitar, estructurar i formular els seus punts de vista rebent i adaptant-se a informacions diferents a les que les formularia el professor.

- La formulació del punt de vista propi

Aspectes positius que aporta qui ajuda als altres, aquell que explica o ajuda. Només el fet de fer aquest esforç d'explicar ja ajuda a potenciar l'aprenentatge i el fa conscient d'allò que ha entès i el que no. Promou una revisió i una estructuració del coneixement.

- Obtenció d'ajudes ajustades

Qui es ajudat. El fet de ser conscient de la necessitat d'aquesta ajuda, fa que hi hagi també una revisió i reestructuració dels coneixements.

- La co-construcció d'idees. La coordinació de rols i el control mutu del treball

A més d'oferir i rebre ajuda mútuament, els alumnes poden construir conjuntament coneixements al llarg de la interacció. Aquest procés es caracteritza també per l'esforç dels participants per a assolir els coneixements.

Factors moduladors en la construcció del coneixement en la interacció entre alumnes

Aquests mecanismes descrits, estan influïts per una ampli conjunt de variables:

- Les característiques del grup i els seus participants:

Rendiment acadèmic, status socioeconòmics i procedència cultural, gènere..etc

- Característiques de la tasca i contingut

Tasques individuals o en grup, caràcter obert o tancat de la tasca, instruccions per la tasca...

- Actuació del professor

Establiment de les condicions inicials de la situació (composicions del grup i tipus de tasques)

Especificació de les condicions inicials de la situació (caràcter cooperatiu de la situació)

Bastida d'interaccions productives (regles)

Recolzament a l'autorregulació de la interacció adaptació de les necessitats de cada grup

BLOC IV. ELS COMPONENTS COGNITIVS EN L'APRENTATGE ESCOLAR I LA INFLUÈNCIA EDUCATIVA

Aprentatge significatiu:

La possibilitat d'establir vincles substantius i no arbitraris entre el que es vol aprendre (nou contingut) i el que ja se sap. Això només es pot donar mitjançant la modificació dels esquemes de coneixement. Aquests esquemes no es limiten a assimilar la nova informació sinó que suposa una revisió modificació i enriquiment establint noves connexions. Amb això asseguraran una funcionalitat i una memorització comprensiva dels continguts.

Diem que un aprenentatge és funcional quan la persona pot utilitzar-lo efectivament en una situació concreta per resoldre un problema determinat. Per altra banda la memorització comprensiva, permet que els continguts s'integrin en la xarxa de significats, no es reproduiran igual que si s'haguessin memoritzat mecànicament, però permetrà més modificacions i aplicacions, i poder utilitzar tal coneixement, per tant, la seva funcionalitat serà molt elevada.

Condicions per donar-se un aprenentatge significatiu:

En primer lloc és necessari que el material que ha d'aprendre sigui potencialment significatiu, es a dir, que el contingut sigui significatiu des de la seva estructura interna, coherent, clar i organitzat.

En segon lloc l'alumne haurà de disposar d'un bagatge per a poder efectuar l'atribució de significats. Es a dir disposar d'uns coneixements previs, que permetin integrar el nou aprenentatge.

La motivació , és la última condició per a que es porti a terme. Fa falta una actitud favorable ja que és una activitat cognitiva complexa i requereix un esforç per part de l'alumne.

La motivació i el sentit

En primer lloc per a que un alumne es pugui sentir motivat a atribuir un sentit a allò que se li proposa que faci així com el grau en el que li resulti atractiu i l'interès que li pugui despertar.

També requereix una distància òptima entre el que sap l'alumne i el que se li presenta com a nou material d'aprenentatge. Quan aquesta distància és massa dilatada, l'alumne es desmotiva perquè no hi ha possibilitats d'atribuir un significat. I si aquesta distància és massa curta també es produeix un efecte de desmotivació, ja

que l'alumne no té la necessitat de revisar i modificar els esquemes de coneixement.

L'estat inicial dels alumnes

La concepció constructivista assenyalava tres elements bàsics que determinen el que s'anomena estat inicial dels alumnes.

- En primer lloc els alumnes presenten una determinada disposició per a portar a terme els aprenentatges que se'ls planteja, sorgeix com a resultat de factors personals i interpersonals. Com el grau d'equilibri personal, autoestima, autoimatge..
- En segon lloc els alumnes disposen de determinades capacitats, instruments, habilitats i estratègies per portar a terme el procés. Capacitats cognitives generals (diferents tipus d'intel·ligències) i memòria, que li permetran un determinat grau de comprensió.
- Per últim, els alumnes disposen d'un conjunt d'instruments, estratègies i habilitats com llenguatge, representació gràfica i numèrica, subratllar, prendre apunts, buscar i organitzar informació que ajuden a l'alumne a afrontar el nou contingut.

Els coneixements previs

Els coneixements previs que l'alumne disposa respecte el contingut concret que es proposa aprendre. Un aprenentatge serà més significatiu contra més relacions amb sentit és capaç d'establir entre el que ja coneix amb el nou contingut.

Els esquemes de coneixement

Un esquema de coneixement es defineix com la representació que una persona posseeix en un moment determinat de la seva vida sobre una parcel·la de la realitat.

- Els esquemes de coneixement inclouen una àmplia varietat de coneixements sobre la realitat (fets conceptes valors i normes)
- Es caracteritzen per la seva coherència, validesa i adequació dels coneixements sobre la parcel·la de la realitat a la qual es refereixen
- Sovint són inconscient tot i que accessibles quan es fa un esforç per identificar-los
- Estan organitzats, es estructures d'esquemes que mantenen entre si diferents tipus de relació.
- Els esquemes de coneixement provenen de l'entorn, la família, l'escola, experiències, medis audiovisuals.. diferents contextos.

Condicions per a un aprenentatge significatiu.

A) Les condicions per a un aprenentatge significatiu

Significat psicològic: L'alumne ha de tenir a la seva memòria coneixements previs. Quan més diversos, organitzats i relacionats, més possibilitats. Disponibilitat, és a dir ser conscients d'aquells que tenim. Tipus i especialitat, depenent del punt de mira seran més útils uns o altres.

Significativitat lògica de la nova informació: el nou material ha de ser lògic, organitzat i estructurat, també depèn de com es presentat pel professor

Disposició activa per part de l'alumne a la construcció de significats:

B) Triangle interactiu i condicions per l'aprenentatge significatiu

C) Paper del professor exploració dels coneixements previs

L'exploració dels coneixements previs

Què explorar?

- Els coneixements previs pertinents per abordar l'aprenentatge dels nous continguts, dependrà dels objectius de les activitats que planifiquem per aconseguir-los
- L'experiència docent és un recurs per determinar el que volem explorar
- Conèixer les relacions entre elements de cada esquema de coneixement

Quan explorar?

- Sempre que sigui necessari
- Exploració de tipus general a l'inici

Com explorar?

Depenent de les característiques del context alumnes i contingut

- Diàleg entre professor i alumnes (preguntes obertes, problemes per resoldre..) això és idoni per primer cicle de primària
- Proves estandaritzades i tancades, per conèixer qüestions més concretes ideal pels últims cursos de primària.

BLOC V. ELS COMPONENTS MOTIVACIONALS AFECTIUS I RELACIONALS EN L'APRENTATGE ESCOLAR I LA INFLUÈNCIA EDUCATIVA

La motivació:

Els alumnes afronten el seu treball amb més o menys interès i esforç degut a tres tipus de factors:

- El significat que per a ells té aprendre els se'ls proposa.
- Les possibilitats que tenen per superar les dificultats que comporta aconseguir els aprenentatges.
- El cost, el temps, i l'esforç tot i considerant-se capaços d'aconseguir-ho el cost serà massa elevat.

Quines metes persegueixen els alumnes a l'afrontar l'activitat?

Això variarà depenent de la importància que li doni cadascú i de diferents situacions. Conèixer-les és important per poder conèixer els efectes i saber sobre quines metes influir, i com fer-ho.

- Treballar pot significar aprendre, créixer, desenvolupar-se i gaudir de la tasca.

Incrementar les seves capacitats per sentir-se més competent, i fent-lo gaudir d'aquestes. L'alumne treballa intrínsecament motivat.

- el valor de la feina dependrà de la utilitat de l'aprenentatge

Es busca aprendre alguna cosa útil. Si no es percep utilitat l'esforça i la motivació decauen, ja que no sap per a que li serveix aprendre-ho.

- El valor de la feina pot dependre d'incentius externs

Recompenses materials o socials. L'ús de premis o càstigs influiran en el grau que els alumnes dediquen temps i esforç, però d'aquesta manera podria desaparèixer la motivació intrínseca, fent que només s'esforcin quan creuen que obtindran un benefici extern.

- El valor o significat podria dependre de les qualificacions.

Aconseguir resultats positius dóna seguretat, en canvi no aconseguir-los podria significar conseqüències negatives. Els alumnes estudien per aprovar.

- El significat del treball depèn de les seves implicacions per a l'autoestima

L'activitat acadèmica cobra significat més o menys favorable depenent del grau en que contribueix a preservar o augmentar l'autoestima.

- El valor del treball depèn de que es respecti el desig d'autonomia

Que tingui opció, en la tria de grups, tria de companys, poder tria un treball entre varis. En definitiva que no vingui tot imposat. Treballar sense sentir-se obligat.

- El valor del treball depèn de l'apreci de l'alumne pels professors i companys

L'activitat acadèmica es realitza en un context social en que les relacions entre professors i alumnes poden afectar el grau d'acceptació personal. Tot alumne necessita sentir-se acceptat tal i com és pels altres.

Perquè canvia l'interès i l'esforç dels alumnes durant el treball escolar?

Sovint els alumnes comencen posant atenció a l'explicació però a mesura que troben dificultats es desmotiven progressivament, es distreuen i deixen de treballar.

- Es desmotiven si no saben com aprendre

En un primer moment, pot ser que l'alumne no entengui una explicació, i es veu obligat a preguntar, si tot i així no ho entén, pot mirar d'entendre-ho per si sol, mirant llibres, preguntant a altres companys o insistir. El problema està quan no sap què fer per entendre-ho. L'alumne està bloquejat es sent malament i tendeix a alliberar-se de la situació que li portarà a distreure's, evadir-se, parlar amb altres...

AFECTES, EMOCIONS, ATRIBUCIONS Y EXPECTATIVES: EL SENTIT DE L'APRENTATGE ESCOLAR

BLOC IV. PROCESSOS ESCOLARS D'ENSENYAMENT APRENTATGE I ATENCIÓ A LA DIVERSITAT EN L'EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA.

Les necessitats educatives especials.

El concepte de necessitats educatives especials comença a utilitzar-se als anys 60. Significa que un alumne presenta algun tipus de problema d'aprenentatge que demana una atenció més específica i més recursos educatius dels necessaris per la resta d'alumnes.

El terme de recursos educatius té com a referent més nombre de professors especialistes, ampliació del material didàctic, eliminació de barreres arquitectòniques. També una preparació i competència professional del mestres, capacitat per a elaborar un projecte educatiu, realitzar adaptacions curriculars i adequar el sistema d'avaluació, recolzament psicopedagògic, materials adaptats, noves metodologies..etc

La detecció i avaluació de les n.e.e, no es trobar trets que permetin situar els alumnes en unes categories, es tracta de conèixer els perfils evolutius, les seves limitacions i retrassos, per poder valorar quin són els recursos educatius que necessita i en quin tipus d'escola els pot trobar. La concepció basada en les N.e.e, contempla la integració com a opció normal en les escoles ordinàries.

Raons per a la integració:

Tost els alumnes tenen el dret a que se'ls ofereixi possibilitats educatives en les condicions més normalitzadores possibles, per afavorir el contacte i la socialització amb els companys i els permeti integrar-se i participar millor en la societat.

Nivells d'integració:

- Integració Física: es produeix quan comparteixen el lloc, l'escola ordinària, però apartats en unitats independents, compartint només pati i menjador.
- Integració Social: suposa classes especials en l'escola ordinària realitzant algunes activitats conjuntes, jocs i activitats extraescolars.
- Integració funcional: es la més completa en la que els alumnes participen a temps parcial o complet en les aules normals

El PEC

La educació dels alumnes amb n.e.e. en l'escola ordinària ha de plantejar-se com una tasca conjunta, suposa una reflexió col·lectiva dels mestres i adaptar el currículum en cada etapa i cicle.

La predisposició dels mestres cap a la integració d'aquests alumnes, és un factor important que condiciona els resultats.

La participació dels pares també juga un paper important, que afavoreix el desenvolupament d'aquests nens.

El paper de les administracions públiques, tenen també una gran responsabilitat algunes de les actuacions són: formar al professorat, produir materials diversos que orientin el treball de centres i professors, afavorir l'estabilitat dels equips docents, proporcionar els recursos suficients per a garantir una educació satisfactòria.

La societat, no només es responsabilitat del sistema educatiu aquesta integració, també és una tasca de la societat. Empreses treballadors, han de fer possible la continuïtat de la integració un cop acaba l'educació escolar.